

XIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Toldvæsenets Lønning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 17de Februar 1870.)

Udvalget seer i vort Lands hele nuværende Stilling en stærk Opfordring til, saavidt muligt, uden at Forretningernes forsvarelige Udførelse derved standses eller hemmes, at indskrænke de Udgifter, der medgaae til vor Embedsstands Underholdning. Dette lader sig imidlertid efter Fleertallets Formening ikke opnaae i nogen mærkelig Grad ved de nugældende Lønningers Nedsættelse, idet de høie Priser paa forskjellige Livsfornødenheder gjøre det nødvendigt, at de laveste Lønninger endog maae noget forhøies, for at de Bedkommende skulle kunne leve. Derimod antager man, at Besparelser, saavel med Hensyn til Lønninger som Pensioner, maae kunne opnaaes ved at inddrage eller sammendrage forskellige Embeder, samle Forretningerne paa færre Hænder, ordne Forretningsgangen paa en simplere Maade og derved indskrænke Arbeidet og Arbeidernes Antal, hvorhos en Nedsættelse i de Beløb, der medgaae til Embedsmændenes Pensionering, ogsaa maae have sig for sig ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvormange af disse der bør gives kongelig Ansættelse.

Udvalget erkjender paa den anden Side, hvor vanskeligt det er for dem, der ikke ere nøiere bekendte med vort hele Bestyrelsesvæsens Indretning og Forretningsorden, at angive de

bestemte Embeder og Bestillinger, der kunne nedlægges eller sammendrages, og at paapege en simplere og hurtigere Forretningsgang; men uagtet det mere eller mindre mangelfulde Kjendskab, Udvalgets Medlemmer have til de nævnte Forhold, er det dog Udvalgets Pligt, efter sin Opfattelse af det Hverv, der er det overdraget, at fremsætte de Forflag i den ovenantydede Retning, som det anseer for udførlige.

Naar Udvalget med disse Bemærkninger for sig betragter det foreliggende Lovforflag om Toldvæsenets Lønning, er Fleertallet kommet til den Formening, at endeel af vore mindre Toldsteder maatte kunne sammendrages til større Toldkredse, med en Toldforvalter for hver Kreds, og med det fornødne Antal Controlleurer (med og uden Oppebørsel), Assistenten og andre Bestillingsmænd. I den eller de Soljostæder, hvor Toldforvalteren ikke selv havde Bopæl, maatte der være Oppebørselscontrolleurer, som kunde selvstændig lede og udføre de daglige løbende Forretninger under et Overtilsyn af Toldforvalteren, medens denne let og hurtigt ved Nutidens Communicationsmidler kunde komme tilstede, naar i Undtagelsestilfælde Controlleuren anfaae hans Nærværelse fornøden. Udenfor slige Tilfaldelser maatte Toldforvalteren til forskellige Tider med kortere Mellemrum indfinde sig paa